

Begrundelse

I områder som Lolland, Djursland, Bornholm m.v. er der i disse år alvorlige problemer med ledighed, sociale følgeproblemer m.v., alt sammen fordi erhvervsudviklingen i områderne er for ringe. Fremskridtspartiet har for år tilbage fremsat og fået Folketinget til at vedtage konceptet om erhvervszoner. Konceptet er godkendt af EU og er lige til at gå til. Når erhvervszonerne ikke blev nogen succes, skyldes det primært, at regeringskiftet i 1993 fik den daværende skatteminister til at amputere erhvervszonerne. Erhvervslivet kan gøres ekstra interesseret i at etablere sig netop i de mest belastede områder gennem gunstige skatteforhold m.v., jf. beslutningsforslag B 24 af 19. november 1991 (forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af erhvervszoner) og beslutningsforslag B 90 af 1. april 1993 (forslag til folketingsbeslutning om Bornholm som vækstzone).

Svar (19/10 98)

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Erhvervszoneordningen omfatter 10 geografisk afgrænsede områder, hvor der er etableret særlige erhvervszoner. Erhvervszoner er områder, hvor der gives virksomheder, som er etableret i erhvervszonen inden udgangen af 1994, særligt gunstige vilkår. Disse gunstige vilkår ophører med udgangen af 1999. De gunstige vilkår omfatter bl.a. lempede afskrivningsregler, bortfald af stempelafgifter og dispensation fra lovgivning vedrørende ferieophold, arbejdstid og ansættelsesregler.

Erhvervszonerne er etableret i følgende kommuner: Fjerritslev, Nørager, Farsø, Aakirkeby, Nexø, Sindal, Løkken-Vrå, Støvring, Aars og Arden.

Sammenfattende kan det konstateres, at erhvervszoneordningen ikke er blevet benyttet særligt meget. Der er ikke blevet etableret mange nye virksomheder som følge af ordningen.

I de senere år er der sket et skifte i erhvervspolitikken. Der er sket en ændring, så der ikke ydes støtte til enkeltvirksomheder. I stedet er den erhvervspolitiske indsats fokuseret på at styrke de generelle rammebetingelser for alle virksomheder.

Det er også udgangspunktet for Erhvervsministeriets nuværende regionalpolitiske indsats fx på Lolland og på Bornholm. Erhvervsministeriet identificerer i fællesskab med de lokale parter en række særlige indsatsområder inden for bl.a. uddannelse, infrastruktur, forskning, teknologisk service og offentligt/privat samspil.

Erfaringerne viser, at der er regional opbakning til en sådan indsats, og at indsatsen bidrager til at styrke et regionalt områdes generelle erhvervsudvikling. Jeg mener derfor, at den nuværende erhvervs politik, der fremmer de generelle rammebetingelser til gavn for hele erhvervslivet, er at foretrække fremfor støtte til enkeltvirksomheder.

Jeg finder derfor ikke, at der er grundlag for at genoverveje om konceptet om erhvervszoner kan bruges til at løse beskæftigelsesmæssige og sociale problemer i udvalgte områder af Danmark som følge af manglende erhvervsudvikling.

Spm. nr. S 22

Til justitsministeren (6/10 98) af:

Tom Behnke (FP):

»Finder ministeren det tilfredsstillende, at det stadig stigende krav til politiets tryghedsskabende indsats har haft den konsekvens, at politiet pumper tallene kunstigt op og, hvad vil ministeren i benægtende fald gøre for at få de reelle tal frem?«

Begrundelse

Samtidig med at bevillingerne til politiet falder og falder og antallet af betjente bliver mindre og mindre, stiger og stiger kravet til politiet om at være synlige på gader og stræder og øge den tryghedsskabende indsats.

Det har ifølge Ritzau-telegram af 30. september 1998 kl. 11.07 haft den konsekvens, at politiet pumper tallene for den tryghedsskabende indsats kunstigt op ved bl.a. at regne nærbetjente med flere gange.